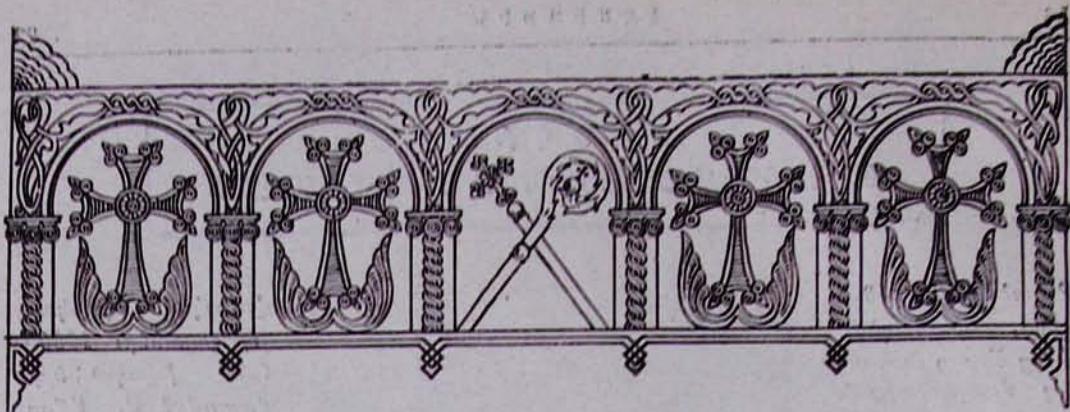




ԱՐԲՈՒԹՅԱՆ ՏՎԶՈՒԹՅՈՒՆ

Նորին Ա. Օծովյուն Վեհափառ Հայրապետը, զնահատելով Մայր Աթոռի միաբան, լուսարարապետ և Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի անդամ գերաշնորհ Տ. Սահակ եպիսկոպոս Տեր-Հովհաննիսյանի երկարամյա և օգտաշատ ծառայությունները եկեղեցական-վանական և ուսուցչական-հասարակական ասպարեզներում, Իր զահակություն և առաջին տարեգարծի երջանիկ առիթով, հոկտեմբերի 7-ին, առօրյա պատիվ շնորհեց սրբազանին:

Գերաշնորհ Տ. Սահակ արքեպիսկոպոս Տեր-Հովհաննիսյանը մեր եկեղեցականության երիցագույն և սիրված ղեմերից մեկն է: Նա իր բազմակողմանի զարգացմամբ, հոգևորականի լայն պատրաստվածությամբ և մանավանդ իր անաչառ ու զվարթ բնավորությամբ իր համեստ անձի շուրջը ստեղծել է համակրանք ու սեր, իր ուսուցչական և բաժանաչական գործունեության ժամանակ և միաբանական կյանքի տարիներին Մայր Աթոռում:



Սահակ սրբազանը ծնվել է Թբիլիսիում 1879 թվականի օգոստոսի 11-ին (24-ին): Մկրտության անունը եղել է Լևոն: Նախնական կրթությունն ստացել է Թբիլիսիի Ս. Աստվածածին եկեղեցու ծխական դպրոցում, այնուհետև մշտնելով Ներսիսյան հոգևոր դպրոցը, ավարտել է այն 1899 թվականին:

Դպրոցն ավարտելուց հետո վարել է ուսուցչության և վերակացության պաշտոն: Սպասարկել է Արմավիրի և Աստրախանի հայոց եկեղեցիներում:

Ստավրոպոլ բաղաբի ծխականների կողմից ընտրվելով բաժանաչության թեկնա-

ծու, 1903 թվականի փետրվարի 9-ին Արխատակես արքեպիսկոպոսի կողմից ձեռնադրվում է բաժնեա և նշանակվում կրոնի ուսուցիչ Ստավրոպոլի գիմնազիաներում և հայկական դպրոցում:

Նրիտասարդ Տ. Սահակ բաժնեաչի առաջ բացվում է եկեղեցական-հասարակական գործունեության լայն ասպարեզ: Նա իր

ծխում դպրոցական նոր շենք է կառուցում Կարապետ Դիրազյանի բարերարությամբ, նորոգում գերեզմանատան և քաղաքի եկեղեցիները, հայտնի բարերարուհի Տ. Ըմբեղյանի Պապովյանին դիմելով, զենել է տալիս եկեղեցու գավիթին կից էլզարյանի նորաշեն տունը և պետական հրամանով գրանցել տալիս եկեղեցուն, հիմնում է Հայուհյաց բարեգործական ընկերություն, որի միջոցով թոշակավոր աշակերտուհիներ է պահում գիմնադիայում:

1916 թվականին Կիսլովոդսկի հայ համայնքի ընտրությամբ տեղափոխվում է Կիսլովոդսկ, որտեղ բաց է անում աղոթատուն: Նրան հաջողվում է գիմնադիաներում դասավանդել տալ մինչ այդ գոյություն չունեցող կրոնի և հայոց լեզվի դասեր և նշանակվում է կրոնության գիմնադիաներում և ծխական դպրոցում:

Տ. Սահակ քահանա Տեր-Հովհաննիսյանը ունեցել է նաև գրական-եկեղեցական գործունեություն: 1909—1919 թվականներին նա հրատարակել է ուսանիստ հայերի համար ուսանելի ընդարձակ օրացույց: Առանձին գրքերով հրատարակել է նաև Կրոնի դասագիրք, Ա մաս (հայ-ուսանելի բառարանով), Կարապետ եպիսկոպոս Տեր-Մկրտչյանի կենսագրականը, Գևորգ Ե Կաթողիկոսի կենսագրականը, 1912 թվականին տառերի գյուտի 1500-ամյակի և հայ տպագրության 400-ամյակի կապակցությամբ՝ «Հայ ժողովրդի մեծ տոներ», Հայ եկեղեցու սուրբ

պատարագի ուսանելի թարգմանությունը մանրամասն բացատրությամբ: Թղթակցել է նաև հայ և ռուս պարբերական մամուլին: Իր գործունեության և աշխատանքների համար Տ. Սահակը արժանացել է Խրիմյան Հայրիկի, Գևորգ Ե և Խորեն Կաթողիկոսների զնահատության և եկեղեցական պարգևատրումների:

Իր երիցունու կորստից հետո, 1945 թվականից, Ս. Էջմիածնի միաբանության անդամ է հանդիսանում: 1947 թվականին արժանանում է ծայրագույն վարդապետության աստիճանին և նշանակվում Մայր Տաճարի ավագ լուսարար:

Սկսած 1946 թվականից նա կազմում է Ս. Էջմիածնի օրացույցը:

Նրբանկահիշատակ Տ. Գևորգ Զ Կաթողիկոսը 1951 թվականի հուլիսի 8-ին արժանացնում է նրան եպիսկոպոսական բարձր աստիճանի, ներկայիս ազգրնաիր Տ. Տ. Վազգեն Ա Կաթողիկոսի և նրուսողեմի Սրբոց Հակոբյանց միաբանության անդամ Տ. Եղիշե սրբազանի հետ:

Գերաշնորհ Տ. Սահակ արքեպիսկոպոսը, ընայած իր առաջացյալ տարիքին, հոգով արի է և աշխատանքում ժիր:

Վստահ ենք, որ արքեպիսկոպոսի տվյալները նոր եռանդ, ուժ և կարողություն կներշնչի մեր առնախնդ սրբազանին, նույն նվիրվածությամբ ծառայելու Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնին և Հայաստանյայց Առաքելական եկեղեցուն:

